

Rechtbank van koophandel te Antwerpen, vonnis van 24 september 2014

Internationale bevoegdheid – Artikel 23 Brussel I Verordening – Niet-geprotesteerd forumbeding in de algemene voorwaarden – Bestendige handelsrelatie – Europese betalingsbevelprocedure – EET-verordening – Niet-betwiste schuldvordering – Artikel 3, 1, b) en c) EET verordening – Voorwaarde van artikel 17 niet voldaan – Artikel 18 EET Verordening

Compétence internationale – Article 23 Règlement Bruxelles I – Clause de compétence non protestée dans les conditions générales – Relation commerciale durable – Procédure européenne d'injonction de payer – Règlement TEE – Créance incontestée – Article 3, 1, b) et c) règlement TEE – Condition de l'article 17 pas remplie – Article 18 Règlement TEE

Inzake:

T. V., met zetel te [...]; aanleggende partij, die verschenen is door meester L. Beerden, advocaat te 3512 Hasselt, Hertoginnenhofstraat 15;

tegen

De heer **K. R.**, met woonplaats te Duitsland, [...];

verwerende partij, verschijnt niet;

volgt het vonnis

Gelet op het Europees betalingsbevel betekend op 28 mei 2013;

Gelet op het verweerschrift ingediend door de heer R. op 20 juni 2013;

Gelet op de beschikking tot regeling van termijnen dd. 19.02.2014;

Gelet op de besluiten en de stukken door T. neergelegd;

Gelet op de behandeling van de zaak op de zitting van 17 september 2014.

DE VOORGAANDEN

De heer R. baat een slagerij uit in Duitsland.

T. V. (hierna “T.” genoemd) baat een slachthuis uit in België. Zij heeft vleeswaren geleverd aan de heer R.

De heer R. blijft in gebreke een reeks van 15 facturen te betalen voor in totaal 68.158,03 euro. Er ligt geen protest van deze facturen voor.

T. heeft voor de inning van haar niet-geprotesteerde facturen toepassing gemaakt van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevel-procedure (hierna ook "EBB-Verord." genoemd).

Het betalingsbevel werd aan de heer R. betekend op 28 mei 2013.

Op 20 juni 2013 heeft de rechtbank van de heer R. een verweerschrift ontvangen.

Door dit tijdig verzonden verweerschrift kwam een einde aan de betalingsbevelprocedure en ving een gewone burgerlijke procedure aan.

De zaak werd vastgesteld op de zitting van de inleidingskamer van 20 oktober 2013 en partijen werden daarvan in kennis gesteld bij gerechtsbrief van 2 juli 2013.

Partijen zijn niet verschenen op de inleidingzitting en de zaak werd naar de rol verzonden voor gerechtelijke instaatstelling.

In haar besluiten verzocht T. in eerste instantie het verweer van de heer R. af te wijzen en het betalingsbevel uitvoerbaar te verklaren door de afgifte van formulier G.

De zaak werd een eerste maal behandeld op de zitting van 18 juni 2014 waar T. aankondigde haar vordering aan te passen. De zaak werd verdaagd. T. legde nieuwe besluiten neer.

Haar vordering strekt er thans toe de heer R. te veroordelen tot betaling van de som van 68.158,03 euro, meer een schadebeding van 2.500,00 euro, meer de verwijlinterest, meer de gedingkosten begroot op 60,00 euro rolrecht en 1.100,00 euro rpv (minimum).

Zij vraagt tenslotte om het vonnis te waarmerken als een Europees executoriale titel.

BEOORDELING

Wat de rechtsmacht van de rechtbank betreft

1. De rechtbank weerhoudt haar internationale rechtsmacht alsook haar territoriale bevoegdheid op basis van het forumbeding vervat in de algemene voorwaarden van T. afgedrukt op de achterzijde van haar facturen. In casu is er sprake van een overeenkomst tot aanwijzing van het bevoegd gerecht in de zin van artikel 23.1b) EEX-Verord ("*in een vorm, die wordt toegelaten door de handelwijzen die tussen de partijen gebruikelijk zijn geworden*"). Tussen partijen bestond er immers een bestendige handelsrelatie. Indien partijen geregeld geconfronteerd worden met dezelfde voorwaarden, worden zij vermoed om - behoudens laakbare onzorgvuldigheid - kennis te hebben gekregen van het forumbeding dat in deze algemene voorwaarden is vervat. Indien zij hiertegen nooit hebben geprotesteerd, zijn zij verondersteld met het forumbeding te hebben ingestemd (Van Houtte H., Uitsluitende Bevoegdheidsgronden in Van Houtte H. en Pertegas Sender M., *Europese I.P.R.-verdragen*, Acco Leuven, 1997, 55, rand nummer 2. 22).

Wat de gegrondheid van de vordering betreft

2. De vordering tot toekenning van de factuurbedragen meer de aankleven is gegrond.

In hoofde van de heer R. gaat het om niet-geprotesteerde facturen.

Op basis van de stukken en bij gebreke aan enig verweer in hoofde van de heer R. komt de vordering van T. integraal gegrond voor.

Hierbij wenst de rechtbank aan te stippen dat het verweerschrift dat de heer R. in het kader van de betalingsbevelprocedure heeft ingediend, niet van die aard is dat het afbreuk doet aan het niet-geprotesteerd karakter van de facturen van T. Dit verweer was absoluut niet gemotiveerd en bevatte evenmin een verwijzing naar een eerder gemotiveerd protest van de facturen.

3. T. vraagt dit vonnis te waarmerken als een **Europees executoriale titel (EET)** onder Verordening nr. 805/2004 van 21 april 2004 (EET-Verord).

De rechtbank heeft reeds in andere zaken de mogelijkheid gehad te oordelen dat het Belgisch recht voldoet aan de minimumnormen van artikel 19 EET-Verord.

De vraag die zich hier evenwel stelt is te weten of er in het geval van een gewone procedure na een EBB-procedure nog wel sprake is van een 'niet-betwiste schuldvordering' in de zin van artikel 3.1 EET-Verord. De schuldenaar heeft immers 'verweer' gevoerd tegen het betalingsbevel dat hem werd betekend.

Deze vraag dient bevestigend worden beantwoord. Ook in deze zaak blijft er sprake van een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3.1.b) EET-Verord. minstens in de zin van artikel 3.1.c) EET-Verord.

- Artikel 3.1.b) EET-verord.

4. Vooreerst kan men zich de vraag stellen of het verweer van de heer R. wel heeft plaatsgevonden *"in de loop van de gerechtelijke procedure tegen de schuldvordering."* Het verweer vond immers plaats binnen de EBB-procedure en niet binnen de daaropvolgende gewone burgerlijke procedure.

Omdat in de EBB-Verord. uitdrukkelijk voorzien is in een 'automatische' overgang naar de gewone rechtspleging ingeval van verweer door de schuldenaar, dienen de beide procedures als een aaneengeschakeld geheel worden beschouwd voor de toepassing van de EET-Verord. Voor deze aangeschakelde procedures dient als het 'gedinginleidend stuk' in de zin van de artikelen 12-17 EET-Verord, de volgende documenten worden beschouwd: het formulier A samen met het betekende formulier E. De schuldenaar wordt immers slechts na de betekening van formulier E op de hoogte gesteld (zie daarover L. SAMYN, *De uitdagingen van het Europees (internationaal) procesrecht voor het Belgisch procesrecht*, onuitg. doctoraatsthesis Rechten, Universiteit Antwerpen, 2013, 177-78, nr. 182, met verwijzing naar het arrest *Klomps* van het Hof van Justitie).

5. Vervolgens stelt zich de vraag of het door de schuldenaar ingediende verweerschrift tegen een Europees betalingsbevel (artikel 16 EBB-Verord.) steeds als een 'verweer' moet worden beschouwd in de zin van artikel 3.1.b) EET-Verord.

Deze vraag dient ontkennend worden beantwoord.

Opdat een verweer in de zin van artikel 3.1b) EET-Verord. voorligt moet er minstens sprake zijn van een betwisting van de aard of de omvang van de schuldvordering (L. SAMYN, *idem.*, 332, nr. 349).

Hier hield het door de heer R. ingediende verweerschrift geen enkele motivering in noch naar de aard noch naar de omvang van de schuldvordering.

Het loutere feit dat dit verweerschrift wel volstond om een einde te stellen aan de EBB-procedure is in casu onvoldoende om het tevens te weerhouden als een verweer in de zin van artikel 3.1b) EET-Verord.

- Artikel 3.1.c) EET-verord.

6. De rechtbank is daarenboven van oordeel dat, zelfs als men het ingediende verweerschrift zou weerhouden als een verweer in de zin van artikel 3.1b) EET-Verord, er minstens sprake is van een niet-betwiste schuldvordering in de zin van artikel 3.1.c) EET-Verord.

Uit de voorbereidende stukken van de EET-Verord. blijkt dat artikel 3.1.c) EET-Verord. werd opgesteld om tegemoet te komen aan onder meer het nationaal betalingsbevel (L. SAMYN, *idem.*, 334, nr. 352).

Sinds de invoering van de Europese betalingsbevelprocedure in het Belgisch procesrecht bestaat weldegelijk een nationale procedure die aan de vereisten van artikel 3.1.c) EET-Verord. voldoet. In artikel 17.1 EBB-Verord. is er immers sprake van een automatische overgang van de eenzijdige Europese procedure naar de nationale procedure op tegenspraak.

Nu de heer R. in het kader van de nationale tegensprekelijke procedure geen verweer meer heeft gevoerd, komt de beslissing ten gronde alleszins in aanmerking als EET volgens artikel 3.1.c) EET-Verord.

- De naleving van de minimumnormen van de artikels 13 t.e.m. 17 EET-Verord.

7. Voorheen heeft de rechtbank gesteld dat de EBB-procedure en de daaropvolgende nationale tegensprekelijke procedure een aaneengeschakeld geheel vormen en dat als het gedinginleidend stuk het formulier A samen met het betekend formulier B moet worden beschouwd. Deze stukken bevatten de behoorlijke inlichtingen over de schuldvordering zoals vereist door artikel 16 EET-Verord. Dat gedinginleidend stuk werd bovendien betekend volgens de vereisten van artikel 13 EET-Verord. De heer R. heeft de aangetekende zending persoonlijk afgetekend. Hij heeft ook tijdig verweer gedaan.

Niet alleen het gedinginleidend stuk moet behoorlijk worden betekend, maar ook "*enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting*" (artikelen 13.2 en 14.1. EET-Verord). In casu werd de kennisgeving van de inleidingszitting en de beschikking houdende vaststelling van rechtsdag per aangetekende brief met ontvangstmelding aan de heer R. betekend.

8. Geen van deze kennisgevingen bevatte evenwel de behoorlijke inlichtingen over de ter betwisting van de schuldvordering noodzakelijke rechtshandelingen zoals voorgeschreven door artikel 17 EET-Verord., in het bijzonder de informatie voorzien in artikel 17b) EET-Verord.

T. stelt in haar besluiten ten onrechte dat aan de voorwaarden van artikel 17 werd voldaan nu aan formulier E alle informatie was gehecht over de betwisting van het betalingsbevel. De betwisting waar het hier over gaat is niet de betwisting van het betalingsbevel maar wel de betwisting binnen het kader van de gewone nationale procedure en de gevolgen van een gebrek aan verweer in dat deel van de procedure. Daarover werd geen informatie verstrekt. T. had die informatie reeds kunnen opnemen in de tekst van haar formulier A (zoals in rubriek 11, aanvullende verklaringen en nadere informatie).

T. stelt thans dat zij de tekst van de artikelen 1151, 1556 en 1157 Ger.W. in haar besluiten heeft vermeld en kopie van de besluiten aan de heer R. heeft verzonden. Haar besluiten kunnen evenwel niet als een gedinginleidend stuk of als 'enigerlei dagvaarding voor een terechtzitting' worden beschouwd. Bovendien stelt zich de vraag of T. haar besluiten wel correct overeenkomstig de Betekeningsverordening heeft verzonden.

9. Het loutere feit dat de informatie voorzien in artikel 17 EET-Verord. niet aan de heer R. werd meegedeeld, staat het verstrekken van de waarmerking als EET niet noodzakelijk in de weg. Het gaat immers om een verzuim dat volgens artikel 18 EET-Verord. op het ogenblik van de betekening van deze beslissing kan worden geregulariseerd. Het is bij de betekening van de beslissing dat T. het gebrek aan informatie over de aanvankelijke procedure moet goedmaken door voldoende informatie te geven over de beroepsmogelijkheden.

De waarmerking van deze beslissing als EET kan nu nog niet worden afgeleverd. Waarmerking zal wel mogelijk zijn nadat de minimumnormen werden hersteld ten tijde van de betekening van deze beslissing en dit overeenkomstig de voorwaarden van artikel 18 EET-Verord. Het is aan T. om ten gepaste tijde een nieuw verzoek tot waarmerking aan de griffie van de rechtbank te richten.

De voorschriften van art. 2-30 tot 37 van de wet van 15 juni 1935, op het gebruik van de talen in gerechtszaken, werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN,

beslist de rechtbank, na beraadslaging, op tegenspraak:

Verklaart de vordering van T. V. ontvankelijk en gegrond,

Veroordeelt de heer R. tot betaling aan T. V. van de som van 68.158,03 euro, meer een schadebeding ad 2.500,00 euro, meer de verwijlinteressen aan de herleide conventionele

interestvoet op de hoofdsom conform art. 5 van de wet van 02.08.2002 en dit achtereenvolgens in functie van de wijzigingen van deze interestvoet te berekenen vanaf de vervaldata der facturen zoals opgesomd in overzicht gehecht bij formulier A tot 28 mei 2013 en vanaf dan meer de gerechtelijke interesten aan (i) de conventionele interestvoet op de hoofdsom met dien verstande dat deze interestvoet herleid wordt tot op niveau van de interestvoet van de wet van 02.08.2002 zoals hoger bepaald, en (ii) aan de gewone wettelijke interestvoet op het schadebeding, telkens tot op datum van algehele betaling;

Zegt voor recht dat deze beslissing als Europees executoriale titel kan worden gewaarmerkt nadat is komen vast te staan dat de niet-naleving van de procedurele minimumnormen werd hersteld overeenkomstig artikel 18, lid 1 EET-Verordening.

Veroordeelt de heer R. tot betaling van de gedingkosten, deze in hoofde van T. begroot op 60,00 euro rolrecht en op 1.100,00 euro rechtsplegingsvergoeding (minimum).

Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis toe ook al wordt er verzet of beroep aangetekend.

Aldus gewezen door de achtste kamer van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Hasselt, samengesteld uit:

W. De Bus, rechter, voorzitter van de kamer,
P. Driesen, plaatsvervangend rechter in handelszaken,
J. Vermeire, plaatsvervangend rechter in handelszaken,
C. Schoels, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op 24/09/2014 [...].

